

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

102 **WET** van 2 februari 1967, houdende overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering (Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen vast te stellen inzake overgangsrecht met betrekking tot de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

a. Wet: de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;

b. Interimwet invaliditeitsrentetrekking: de Interimwet invaliditeitsrentetrekking, zoals deze wet luidde op de dag, voorafgaande aan die, waarop zij werd ingetrokken;

c. Ongevallenwet 1921, Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en Zeeongevallenwet 1919: de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, onderscheidenlijk de Zeeongevallenwet 1919, zoals deze wetten luiden op de dag, voorafgaande aan die, waarop zij werden ingetrokken;

d. ongeval: een ongeval, in verband met de dienstbetrekking of de uitoefening van een verzekeringsplichtig bedrijf overkomen, als bedoeld in de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919, alsmede hetgeen in die wetten mede als ongeval, in verband met de dienstbetrekking overkomen, werd beschouwd, dan wel daarmede werd gelijkgesteld.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt met lichamenlijk letsel, gevolg van een ongeval, gelijkgesteld lichamenlijk letsel in een betrekkelijk korte tijd ontstaan als bedoeld in artikel 1, vierde lid, van de Ongevallenwet 1921 en artikel 2, vierde lid, van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922.

Artikel 2. 1. De beslissingen en verstrekkingen ingevolge deze wet worden voor de toepassing van wettelijke voorschriften geacht beslissingen en verstrekkingen te zijn ingevolge de Wet.

2. De bepalingen van de Wet en van de Organisatiewet Sociale Verzekering, alsmede de uitvoeringsbesluiten van die wetten zijn met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, en voor zover deze wet en haar uitvoeringsbesluiten daarvan niet afwijken, van kracht ten aanzien van de in deze wet en haar uitvoeringsbesluiten vervatte regeling.

HOOFDSTUK II

Arbeidsongeschiktheidsuitkering

§ 1. *Arbeidsongeschiktheidsuitkering in aansluiting op bijslag ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekking*

Artikel 3. 1. Degene, die over de maand, voorafgaande aan de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, recht

heeft op een bijslag als bedoeld in artikel 3 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking en op genoemde dag ten minste 15 % arbeidsongeschiktheid is, heeft recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Het bepaalde in het vorige lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene, die over de in dat lid bedoelde maand geen recht heeft op een bijslag als daar bedoeld, uitsluitend in verband met het bepaalde bij of krachtens artikel 10, eerste lid, onder *a*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking in verbinding met het derde lid, onder *d*, van dat artikel.

Artikel 4. 1. Degene, die ter zake van invaliditeit, welke is ingetreden vóór de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, eerst op of na die dag op grond van het bepaalde in artikel 1, onder *c*, dan wel artikel 2, eerste lid, onder *a*, *b*, *c* of *d*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking als rentetrekker zou zijn aangemerkt, indien die wet niet zou zijn ingetrokken, heeft recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering, wanneer hij op het tijdstip, met ingang waarvan hij, indien de Interimwet invaliditeitsrentetrekking niet zou zijn ingetrokken, als rentetrekker zou zijn aangemerkt, recht op bijslag als bedoeld in artikel 3 van die wet zou hebben gehad.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid blijft het bepaalde bij of krachtens artikel 10, eerste lid, onder *a*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking, in verbinding met het derde lid, onder *d*, van dat artikel, buiten beschouwing.

3. Het bepaalde in de vorige leden blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die op de dag met ingang van welke hij als rentetrekker zou zijn aangemerkt, aan deze wet een vóór die dag ingegane arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent.

Artikel 5. 1. Bij toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het bepaalde in artikel 3 of 4 wordt het daaraan ten grondslag te leggen dagloon gesteld op het hoogste van de bedragen, welke worden verkregen door het produkt van 100/80, 100/65, 100/50 onderscheidenlijk 100/40 maal onderscheidenlijk de in artikel 5, onder *a*, *b*, *c* en *d*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking bedoelde bedragen, zoals deze laatstelijk zijn vastgesteld, te delen door 260.

2. Zolang degene, aan wie arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend op grond van het bepaalde in artikel 3 of 4, niet gehuwd, noch gehuwd geweest is en de leeftijd van 23 jaar nog niet heeft bereikt, wordt het in het vorige lid bedoelde dagloon, eventueel verhoogd of verlaagd overeenkomstig de artikelen 23, 24, 25 en 27 van deze wet en/of artikel 15 van de Wet, met 10 % verminderd voor elk jaar of gedeelte daarvan, dat de betrokkene jonger is dan 23 jaar.

3. Onze Minister kan regelen stellen ingevolge welke kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid ten aanzien van gehuwde vrouwen.

Artikel 6. 1. Indien degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend op grond of mede op grond van het bepaalde in artikel 3, 4 of 12, recht heeft op een overheidspensioen of een uitkering als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder *a*, onderscheidenlijk *b*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking, in verbinding met het tweede en het derde lid, onder *a*, *b*, *c*, *e*, *f*, *g* en *h*, van dat artikel, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald voor zover deze het gezamenlijke bedrag van het overheidspensioen en de op dat pensioen verleende wettelijke toeslagen en bijslagen, onder-

scheidenlijk het bedrag van de vorengenoemde uitkering, overtreft.

2. Het bepaalde in artikel 10, vierde lid, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7. 1. Indien degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend op grond of mede op grond van het bepaalde in artikel 3 of 4, doch zonder toepassing van artikel 12, recht heeft op een vóór de dag van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingegaan weduwnpensioen ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald, indien en voor zover deze het bedrag van het weduwnpensioen overtreft.

2. Indien artikel 30, eerste lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet toepassing vindt, wordt voor de toepassing van het vorige lid als weduwnpensioen in aanmerking genomen het bedrag van het weduwnpensioen vóórdat de in artikel 30, eerste lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet voorziene vermindering heeft plaatsgevonden.

Artikel 8. 1. In de gevallen, waarin over een tijdvak, waarover reeds arbeidsongeschiktheidsuitkering is uitbetaald, naderhand pensioen of uitkering als bedoeld in artikel 6 of 7 wordt toegekend of een zodanig reeds toegekend pensioen of toegekende uitkering wordt verhoogd, kan hetgeen als gevolg van het bepaalde in die artikelen aan arbeidsongeschiktheidsuitkering teveel of ten onrechte is uitbetaald worden teruggevorderd dan wel in mindering worden gebracht op de nog uit te betalen bedragen aan pensioen of uitkering en de daarop verleende wettelijke toeslagen en bijlagen of op de later uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Indien na toepassing van artikel 6 of 7 blijkt, dat pensioen of uitkering, bedoeld in die artikelen, ten onrechte of tot een te hoog bedrag is uitbetaald, als gevolg waarvan alsnog arbeidsongeschiktheidsuitkering of meer arbeidsongeschiktheidsuitkering moet worden uitbetaald, kan hetgeen aan pensioen of uitkering ten onrechte of teveel is uitbetaald in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering of meerdere arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 9. 1. Indien degene, die recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent dan wel mede ontleent aan artikel 3, 4 of 12, in het genot is van een invaliditeitsuitkering, ontleend aan artikel 59bis van het op 31 december 1935 geldende reglement van het Algemeen Mijnwerkersfonds van de Steenkolenmijnen in Limburg, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald, indien en voor zover deze het bedrag van die invaliditeitsuitkering overtreft.

2. Aan degene, die recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent dan wel mede ontleent

hetzij aan artikel 3, terwijl hem het recht op bijslag als in dat artikel bedoeld was toegekend met toepassing van artikel 2, eerste lid, onder *b*, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking,

hetzij aan artikel 4 of 12, terwijl hij, indien de Interimwet invaliditeitsrentetrekking niet zou zijn ingetrokken, op grond van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, onder *b*, van die wet als rentetrekker zou zijn aangemerkt,

wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald, indien en voor zover deze overtreft het bedrag, dat de invaliditeitsrente als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder *b*, en tweede lid, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking, in verbinding met artikel 8, eerste lid, onder *b*, en tweede lid, van die wet, geacht zou worden te bedragen, indien die wet niet zou zijn ingetrokken.

3. Het bepaalde in de vorige leden blijft buiten toepassing, indien het Algemeen Mijnwerkersfonds van de Steenkolenmijnen in Limburg, onderscheidenlijk het fonds, waarin is ondergebracht een pensioenregeling ten aanzien waarvan een verklaring is afgegeven als bedoeld in artikel 39 van de Invaliditeitswet, gebruik maakt van de in artikel 23k, tweede

lid, van de Liquidatiewet invaliditeitswetten gegeven bevoegdheid.

Artikel 10. Bij scheiding van tafel en bed, alsmede wanneer de echtgenoten duurzaam gescheiden leven, kan de bedrijfsvereniging de aan de uitkeringsgerechtigde toekomende arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke is toegekend op grond of mede op grond van het bepaalde in artikel 3, geheel of gedeeltelijk aan diens echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot betaalbaar stellen.

Artikel 11. 1. Ten aanzien van degene, bedoeld in artikel 3, op wie het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking van toepassing was op de dag, voorafgaande aan die, met ingang waarvan die wet is ingetrokken, terwijl op eerstbedoelde dag de in het tweede lid van laatstgenoemd artikel gestelde termijn van acht weken nog niet was verstreken, wordt, zolang vorengenoemde termijn nog niet is verstreken en behoudens in het geval, dat artikel 28 van toepassing is, bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid de arbeidsongeschiktheid slechts in aanmerking genomen, voor zover zij voor de toepassing van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking bij de indeling in een invaliditeitsklasse reeds in aanmerking is genomen.

2. Behoudens in het geval dat artikel 28 van toepassing is, wordt, wanneer in de gevallen, bedoeld in het vorige lid, de toegenomen arbeidsongeschiktheid onafgebroken acht weken heeft geduurd, bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid met de toegenomen arbeidsongeschiktheid rekening gehouden met ingang van de dag, met ingang waarvan de arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt toegekend.

§ 2. Arbeidsongeschiktheidsuitkering in aansluiting op ziekengeld krachtens de Ziekwet of een daarmede overeengekomen uitkering

Artikel 12. 1. Degene, wiens ziekengeld krachtens de Ziekwet ter zake van ongeschiktheid tot werken, welke is ingetreden vóór de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, bij of na het in werking treden van genoemd artikel, anders dan door herstel van de geschiktheid tot werken,

1°. eindigt;

2°. zou zijn geëindigd, indien hij niet op grond van het bepaalde in artikel 1, onder *c*, in verbinding met artikel 1a, van de Ziekwet, in de artikelen 1, onder *d*, 20 en 21 van die wet of de artikelen 1a of 1b van het Koninklijk besluit van 28 januari 1931 (Stb. 24) — zoals die bepalingen luiden op de dag, voorafgaande aan die, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt — van de verzekering ingevolge de Ziekwet zou zijn uitgezonderd;

heeft, indien hij op de dag, volgende op die, waarop dat ziekengeld eindigt, onderscheidenlijk zou zijn geëindigd, ten minste 15 % arbeidsongeschikt is, recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Voor de toepassing van het in het vorige lid bepaalde wordt de betrokkene geacht nog aanspraak te hebben op ziekengeld krachtens de Ziekwet, indien hem in verband met het bepaalde in de artikelen 42 en 44 van die wet, dan wel in verband met het bepaalde in artikel 11, eerste lid, onder *a* en *b*, en tweede lid, van de Wet overgangsregeling Ziekwet geen ziekengeld wordt uitgekeerd.

3. Het bepaalde in het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die bij het intreden van de in dat lid bedoelde ongeschiktheid tot werken in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, van de Wet niet verzekerd zou zijn geweest, indien de Wet toen reeds in werking was geweest.

4. Het bepaalde in het eerste lid blijft voorts buiten toepassing ten aanzien van degene, die op de dag, volgende op die, waarop het in dat lid bedoelde ziekengeld eindigt of zou zijn geëindigd, aan deze wet een vóór eerstbedoelde dag ingegane arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent.

§ 3. *Arbeidsongeschiktheidsuitkering in aansluiting op uitkering ingevolge de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919*

Artikel 13. Degene, die op de dag, voorafgaande aan die, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919 en die op laatstbedoelde dag dat recht zou hebben behouden indien die wetten niet zouden zijn ingetrokken, heeft, tenzij het recht op die uitkering overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 van de Liquidatiewet ongevallenwetten blijft behouden dan wel overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van die wet wordt afgekocht, recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 14. Degene, die op grond van het bepaalde in artikel 10, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten, geen recht meer heeft op een uitkering, ontleend aan artikel 4, 5 of 6 van die wet, heeft, tenzij het recht op die uitkering overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van die wet wordt afgekocht, recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 15. Degene, die overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 van de Liquidatiewet ongevallenwetten recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919 heeft, tenzij het recht op die uitkering overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van de Liquidatiewet ongevallenwetten wordt afgekocht, recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 16. 1. Bij toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het bepaalde in artikel 13 wordt daaraan ten grondslag gelegd een dagloon ter hoogte van 6/5 maal het dagloon, waarnaar de in artikel 13 bedoelde uitkering was berekend.

2. Bij toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het bepaalde in artikel 14 of 15, dan wel terwijl artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten van toepassing is, wordt daaraan ten grondslag gelegd een dagloon ter hoogte van 6/5 maal het dagloon, dat aan de aan artikel 4, 5, 6 of 7 van de Liquidatiewet ongevallenwetten ontleende uitkering ingevolge die wet ten grondslag zou zijn gelegd zonder toepassing van artikel 8, vijfde lid, van die wet.

Artikel 17. 1. Het in artikel 16, eerste en tweede lid, eerstbedoelde dagloon wordt, indien het ongeval ter zake waarvan recht op uitkering werd ontleend aan artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, onderscheidenlijk aan artikel 4, 5, 6 of 7 van de Liquidatiewet ongevallenwetten, plaatsvond in een van de hierna genoemde tijdvakken, verhoogd tot het percentage van dat dagloon, hetwelk achter dat tijdvak is vermeld:

vóór 1 januari 1932	603
1 januari 1932 tot 1 januari 1941	685
1 januari 1941 tot 1 januari 1943	584
1 januari 1943 tot 1 januari 1945	531
1 januari 1945 tot 1 januari 1946	445
1 januari 1946 tot 1 januari 1947	383
1 januari 1947 tot 1 januari 1949	349
1 januari 1949 tot 1 januari 1951	318
1 januari 1951 tot 1 januari 1952	283
1 januari 1952 tot 1 januari 1954	274
1 januari 1954 tot 1 april 1954	266
1 april 1954 tot 1 juli 1954	260
1 juli 1954 tot 1 oktober 1954	252
1 oktober 1954 tot 1 januari 1955	242
1 januari 1955 tot 1 oktober 1956	227

1 oktober 1956 tot 1 april 1957	214
1 april 1957 tot 1 juli 1957	205
1 juli 1957 tot 1 oktober 1957	199
1 oktober 1957 tot 1 januari 1958	195
1 januari 1958 tot 1 april 1960	185
1 april 1960 tot 1 juli 1960	183
1 juli 1960 tot 1 oktober 1960	177
1 oktober 1960 tot 1 januari 1961	173
1 januari 1961 tot 1 januari 1962	166
1 januari 1962 tot 1 januari 1963	159
1 januari 1963 tot 1 april 1963	154
1 april 1963 tot 1 juli 1963	151
1 juli 1963 tot 1 oktober 1963	148
1 oktober 1963 tot 1 maart 1964	146
1 maart 1964 tot 1 mei 1964	143
1 mei 1964 tot 1 juli 1964	140
1 juli 1964 tot 1 september 1964	136
1 september 1964 tot 1 oktober 1964	131
1 oktober 1964 tot 1 november 1964	128
1 november 1964 tot 1 december 1964	126
1 december 1964 tot 1 februari 1965	123
1 februari 1965 tot 1 april 1965	121
1 april 1965 tot 1 juli 1965	119
1 juli 1965 tot 1 november 1965	116
1 november 1965 tot 1 januari 1966	114
1 januari 1966 tot 1 april 1966	112
1 april 1966 tot 1 juli 1966	110
1 juli 1966 tot 1 oktober 1966	108
1 oktober 1966 tot 1 januari 1967	106
1 januari 1967 tot 1 april 1967	104
1 april 1967 tot 1 juli 1967	102

2. In de gevallen, waarin het dagloon, waarnaar de uitkering, welke werd ontleend aan artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, onderscheidenlijk aan artikel 4, 5, 6 of 7 van de Liquidatiewet ongevallenwetten, was berekend, werd vastgesteld met toepassing van het bepaalde bij artikel 7, lid 1*a*, van de Ongevallenwet 1921, artikel 7, lid 1*a*, van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, onderscheidenlijk artikel 2, zevende lid, tweede alinea, van de Zeeongevallenwet 1919, wordt voor de toepassing van het vorige lid het ongeval geacht te hebben plaatsgevonden op de dag, welke krachtens voren genoemde bepalingen in aanmerking werd genomen als de dag, waarop de gevolgen van het ongeval zich opnieuw hebben openbaar.

3. Voor zoveel nodig in afwijking van het bepaalde in de vorige leden wordt het in artikel 16, eerste en tweede lid, eerstbedoelde dagloon ten hoogste gesteld op het in het eerste lid van artikel 9 der Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximum dagloon, eventueel verhoogd of verlaagd krachtens artikel 9*a* van die wet.

Artikel 18. Indien met ingang van een dag, gelegen na 1 oktober 1966, doch vóór de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, de wettelijke bijlagen op renten bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921 of artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of op uitkeringen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, worden gewijzigd in verband met wijziging van het loonpeil, worden de in artikel 17, eerste lid, genoemde percentages bij algemene maatregel van bestuur dienovereenkomstig gewijzigd.

Artikel 19. Indien het in artikel 16, eerste en tweede lid, eerstbedoelde dagloon, eventueel verhoogd ingevolge de artikelen 17 en 18, minder bedraagt dan het bedrag, dat als dagloon zou gelden, indien ten aanzien van de betrokkene het bepaalde bij artikel 5, eerste of tweede lid, toepassing zou vinden, wordt het dagloon verhoogd tot laatstbedoeld bedrag. Het bepaalde in de vorige volzin blijft buiten toepassing ten aanzien van de vrouw, die bij het in werking treden van artikel 19 van de Wet gehuwd is.

Artikel 20. 1. De verhoging van het dagloon ingevolge het bepaalde in de artikelen 17, 18 en 19 vindt niet plaats ten aanzien van:

a. degene, die op de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, niet binnen het Rijk woont;

b. degene, die het recht op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921 of artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, onderscheidenlijk in artikel 4, 5, 6 of 7 van de Liquidatiewet ongevallenwetten, ontleent aan een vrijwillige verzekering ingevolge de Ongevallenwet 1921 of de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922.

2. Met inachtneming zoveel mogelijk van het beginsel der wederkerigheid kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat het in het eerste lid, onder a, bepaalde geen toepassing vindt ten aanzien van bij die maatregel aan te wijzen personen, die op de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, op het grondgebied van een andere Mogendheid wonen.

3. Indien een persoon, bedoeld in het eerste lid, onder a, op de dag, voorafgaande aan die, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, ingevolge het bepaalde bij of krachtens de Wet compensatie premie Algemene Ouderdomswet ongevallenrentetrekking aanspraak heeft op een bijslag op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder a, van de Zeeongevallenwet 1919, wordt het in artikel 16, eerste en tweede lid, eerstbedoelde dagloon verhoogd met het voor die bijslag geldende percentage.

§ 4. *Bepalingen aan meer dan één van de in de paragrafen 1, 2 en 3 bedoelde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen gemeen, alsmede garantiebepalingen*

Artikel 21. Toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het bepaalde in de paragrafen 1, 2 en 3 geschiedt voor zoveel nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 20 van de Wet.

Artikel 22. Indien op grond van de regelen inzake dagloon, gesteld bij of krachtens deze wet dan wel bij of krachtens de Wet, meer dan één dagloon in aanmerking komt om aan een arbeidsongeschiktheidsuitkering ten grondslag te worden gelegd, wordt daaraan ten grondslag gelegd het hoogste van die daglonen.

Artikel 23. 1. Indien met ingang van de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, ingevolge het bepaalde in artikel 6, tweede of derde lid, van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking herziening van de in die leden bedoelde bedragen zou hebben plaatsgevonden, indien laatstgenoemde wet niet zou zijn ingetrokken, worden de overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de artikelen 5, eerste en derde lid, 16, 17, 18 en 19 vastgestelde daglonen bij algemene maatregel van bestuur met ingang van vorenbedoelde dag herzien.

2. Bij de in het vorige lid bedoelde herziening worden de overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de artikelen 5, eerste en derde lid, 16, 17, 18 en 19 vastgestelde daglonen verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het indexcijfer der lonen op de laatste dag van de maand, voorafgaande aan die, waarin artikel 19 van de Wet in werking treedt, afwijkt van het indexcijfer, waarop de laatstelijk vastgestelde bedragen als bedoeld in artikel 5 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking zijn gebaseerd.

3. Artikel 15, zesde, elfde en twaalfde lid, van de Wet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24. Indien het bepaalde in het eerste lid van het vorige artikel geen toepassing vindt, wordt voor de eerste maal, dat artikel 15 van de Wet, anders dan op grond van het bepaalde in het zevende lid van dat artikel, wordt toegepast, in het vierde lid van artikel 15 van de Wet met betrekking tot herziening van de overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de artikelen 5, eerste en derde lid, 16, 17, 18 en 19 vastgestelde daglonen in plaats van „het indexcijfer op de laat-

ste dag van de maand, voorafgaande aan die, waarin artikel 19 in werking is getreden, onderscheidenlijk van het indexcijfer, waarop de laatste herziening is gebaseerd” gelezen: het indexcijfer, waarop de laatstelijk vastgestelde bedragen als bedoeld in artikel 5 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking zijn gebaseerd.

Artikel 25. 1. Indien met ingang van de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, artikel 15, zevende lid, van de Wet wordt toegepast, wordt met betrekking tot de herziening van de overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de artikelen 5, eerste en derde lid, 16, 17, 18 en 19 vastgestelde daglonen in het achtste lid van artikel 15 van de Wet in plaats van „het indexcijfer op de laatste dag van de maand, voorafgaande aan die, waarin artikel 19 in werking is getreden, onderscheidenlijk van het indexcijfer, waarop de laatste herziening is gebaseerd” gelezen: het indexcijfer, waarop de laatstelijk vastgestelde bedragen als bedoeld in artikel 5 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekking zijn gebaseerd.

2. Bij toepassing van het bepaalde in het vorige lid blijft artikel 24 buiten toepassing.

Artikel 26. Artikel 15, vijfde lid, en achtste lid, tweede volzin, van de Wet blijft buiten toepassing met betrekking tot daglonen, welke voor de berekening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering gelden in verband met het bepaalde bij of krachtens de artikelen 5, 16 en 29, tweede lid.

Artikel 27. Bij toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het bepaalde in artikel 4, onderscheidenlijk in de artikelen 14 of 15, dan wel terwijl artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten van toepassing is, vindt het bepaalde bij of krachtens de artikelen 23, 24 en 25 van deze wet en artikel 15 van de Wet voor zoveel deze artikelen toepassing hebben gevonden met ingang van een tijdstip, gelegen vóór de dag, met ingang waarvan vorenbedoelde uitkering wordt toegekend, overeenkomstige toepassing met betrekking tot het ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 5, onderscheidenlijk de artikelen 16, tweede lid, 17, 18 en 19, aan die uitkering ten grondslag te leggen dagloon.

Artikel 28. Bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid van degene, die aan deze wet arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent, wordt zolang de betrokkene tevens op grond van het bepaalde in artikel 4, eerste of tweede lid, of artikel 6, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 15 van de Ongevallenwet 1921 of artikel 36 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de mate van arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan hij recht op laatstgenoemde uitkering heeft, buiten aanmerking gelaten. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin wordt de betrokkene geacht recht te hebben op de in die volzin laatstbedoelde uitkering, indien door zijn toedoen die uitkering niet wordt uitbetaald.

Artikel 29. 1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene, ten aanzien van wie artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, wordt, zo nodig in afwijking van het bepaalde in de artikelen 37, 38 en 39 van de Wet, zo nodig herzien met ingang van de dag, met ingang waarvan het in aanmerking komende van de eerstgenoemde artikelen toepassing vindt.

2. Bij herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in het vorige lid wordt daaraan ten grondslag gelegd een dagloon ter hoogte van 6/5 maal het dagloon, dat aan de uitkering, waarop degene, ten aanzien van wie artikel 6, vierde lid, of artikel 7, tweede lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, op grond van het bepaalde in dat artikel recht zou hebben gehad, indien genoemd vierde lid of genoemd tweede lid niet op hem van toepassing zou zijn geweest, onderscheidenlijk dat aan de uitkering, ten aanzien waarvan artikel 11, eerste lid, van genoemde wet toepassing vindt, ingevolge die wet ten grondslag

zou zijn gelegd zonder toepassing van artikel 8, vijfde lid, van die wet. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 17, 18, 19, 20, 23, 24 en 25 van deze wet en artikel 15 van de Wet vindt met betrekking tot het in de vorige volzin eerstbedoelde dagloon overeenkomstige toepassing. Het bepaalde in de vorige twee volzinnen vindt slechts toepassing, indien dat leidt tot een hoger dagloon dan het dagloon, dat laatstelijk aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten grondslag werd gelegd.

Artikel 30. 1. Bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid van degene, die uitsluitend aan artikel 13, 14 of 15 arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent, wordt, indien de betrokkene op en sedert de dag, met ingang waarvan hij recht op genoemde uitkering heeft, aanspraak heeft op zieken-geld krachtens de Ziektewet en dat zieken-geld binnen een maand na genoemde dag eindigt, de mate van arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan hij aanspraak heeft op zieken-geld, buiten aanmerking gelaten.

2. Het bepaalde in artikel 12, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 31. Aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene, ten aanzien van wie artikel 12, vierde lid, toepassing vindt, wordt met ingang van de dag, met ingang van welke dat lid toepassing vindt, ten grondslag gelegd het dagloon, dat ten grondslag zou zijn gelegd aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop hij recht zou hebben gehad, indien artikel 12, eerste lid, op hem van toepassing zou zijn geweest, doch slechts indien laatstbedoeld dagloon hoger is dan het dagloon, dat laatstelijk aan eerstbedoelde uitkering ten grondslag werd gelegd.

Artikel 32. 1. Het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke is ontleend dan wel mede is ontleend aan artikel 13, wordt, zolang de uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, waarop de betrokkene op de dag, voorafgaande aan die, waarop genoemde wetten werden ingetrokken, recht had, niet in verband met verandering in zijn toestand zou zijn verlaagd, indien genoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken, niet lager gesteld dan het bedrag van laatstgenoemde uitkering, verhoogd met de bijslagen, welke daarop krachtens de wettelijke regelingen inzake het verlenen van bijslagen op de uitkeringen ingevolge eerstgenoemde wetten zijn verleend.

2. Indien op de dag, voorafgaande aan die, waarop de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919 werden ingetrokken, de termijn van 312 dagen, bedoeld in artikel 16, tweede lid, onder *a*, in verbinding met het derde lid, van de Ongevallenwet 1921, artikel 37, derde lid, onder *a*, in verbinding met het bepaalde onder *c* en *d*, van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, onderscheidenlijk artikel 2, eerste lid, onder *a*, sub I, van de Zeeongevallenwet 1919, nog niet was verstreken, geldt met ingang van de eerste dag, liggende na die termijn, voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid als bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene op de dag, voorafgaande aan die, waarop genoemde wetten werden ingetrokken, recht had, verhoogd met de bijslagen, welke daarop zijn verleend, het bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene, ingeval genoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken, op de eerste dag na genoemde termijn recht zou hebben gehad, verhoogd met de bijslagen, welke daarop krachtens de wettelijke regelingen inzake het verlenen van bijslagen op de uitkeringen ingevolge genoemde wetten, zo die regelingen niet waren ingetrokken, zouden zijn verleend.

3. Onder verandering in de toestand van de betrokkene als in het eerste lid bedoeld wordt aangemerkt hetgeen daaronder in artikel 75, eerste lid, van de Ongevallenwet 1921, artikel 72 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en artikel 6 van het Reglement der Zeeongevallenregeling als

bedoeld in artikel 2 van de statuten van de Vereeniging „Zee-Risico”, zoals dat Reglement luidde op de dag, voorafgaande aan die, waarop de Zeeongevallenwet 1919 werd ingetrokken, werd verstaan of mede begrepen, met dien verstande, dat onder het verwerven van nieuwe bekwaamheden ten gevolge van een opleiding mede wordt begrepen het verwerven van nieuwe bekwaamheden ten gevolge van een opleiding, welke is gegeven op de voet van het bepaalde in § 3 van hoofdstuk II van de Wet. In afwijking van het bepaalde in de vorige volzin wordt als verandering in de toestand van de betrokkene niet beschouwd de wijziging van de omstandigheden als bedoeld in artikel 17 van de Ongevallenwet 1921, artikel 38 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en artikel 2, eerste lid, onder *c*, van de Zeeongevallenwet 1919.

4. Indien de uitkering als bedoeld in het eerste lid, waarop de betrokkene op de dag, voorafgaande aan die, waarop de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919 werden ingetrokken, recht had, na die dag uitsluitend in verband met de wijziging van de omstandigheden als in de laatste volzin van het vorige lid bedoeld zou zijn verlaagd ingeval genoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken, geldt met ingang van de dag, waarop die verlaging zou zijn ingegaan, voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid als bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene op de dag, voorafgaande aan die, waarop genoemde wetten werden ingetrokken, recht had, verhoogd met de bijslagen, welke daarop zijn verleend, het bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene, ingeval genoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken, met ingang van de dag, waarop bedoelde verlaging zou zijn ingegaan, recht zou hebben gehad, verhoogd met de bijslagen, welke daarop krachtens de wettelijke regelingen inzake het verlenen van bijslagen op uitkeringen ingevolge genoemde wetten, zo die regelingen niet waren ingetrokken, zouden zijn verleend.

Artikel 33. Indien artikel 32 van toepassing is ten aanzien van een persoon, die recht had op meer dan één uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919 op de dag, voorafgaande aan die, waarop genoemde wetten werden ingetrokken, geldt de garantie, vervat in artikel 32, zolang geen van die uitkeringen in verband met verandering in de toestand als in dat artikel bedoeld, zou zijn verlaagd, indien genoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken, tot de som van die uitkeringen en de in dat artikel bedoelde bijslagen.

Artikel 34. 1. Het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke is ontleend dan wel mede is ontleend aan artikel 14 of 15, onderscheidenlijk het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene, ten aanzien van wie artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, wordt, zolang de uitkering als bedoeld in artikel 4, 5, 6 of 7 van die wet, waarop de betrokkene op de dag, met ingang van welke artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van die wet toepassing vindt, recht zou hebben gehad, indien dat artikel niet van toepassing zou zijn geweest, niet in verband met verandering in zijn toestand zou zijn verlaagd, niet lager gesteld dan het bedrag van die uitkering.

2. Indien op de dag, met ingang van welke artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, de termijn, bedoeld in artikel 32, tweede lid, nog niet is verstreken, geldt met ingang van de eerste dag, liggende na die termijn, voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid als bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene op eerstgenoemde dag recht zou hebben gehad, indien artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten niet van toepassing zou zijn geweest, het bedrag,

waarop de betrokkene, indien dat artikel niet op hem van toepassing zou zijn geweest, op de eerste dag na genoemde termijn recht zou hebben gehad.

3. Artikel 32, derde lid, is van toepassing.

4. Indien de uitkering als bedoeld in het eerste lid, waarop de betrokkene op de dag, met ingang van welke artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, recht zou hebben gehad, indien dat artikel niet van toepassing zou zijn geweest, na die dag uitsluitend in verband met de wijziging van de omstandigheden als in de laatste volzin van het derde lid van artikel 32 bedoeld zou zijn verlaagd, indien artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten niet van toepassing zou zijn geweest, geldt met ingang van de dag, waarop die verlaging zou zijn ingegaan, voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid als bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene op de dag, met ingang van welke artikel 10, eerste of tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, recht zou hebben gehad, indien dat artikel niet van toepassing zou zijn geweest, het bedrag van de uitkering, waarop de betrokkene, indien dat artikel niet van toepassing zou zijn geweest, met ingang van de dag, waarop bedoelde verlaging zou zijn ingegaan, op grond van het bepaalde in artikel 4, 5, 6 of 7 van genoemde wet recht zou hebben gehad.

Artikel 35. Indien artikel 34 van toepassing is ten aanzien van een persoon, die op de dag, met ingang van welke artikel 6, vierde lid, 7, tweede lid, 10, eerste of tweede lid, of 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, indien geen van laatstgenoemde artikelen ten aanzien van hem toepassing zou hebben gevonden, recht op meer dan één uitkering als bedoeld in artikel 4, 5, 6 of 7 van die wet zou hebben gehad, geldt de garantie, vervat in artikel 34, zolang geen van die uitkeringen in verband met verandering in de toestand als in dat artikel bedoeld, zou zijn verlaagd, indien geen van de artikelen 6, vierde lid, 7, tweede lid, 10, eerste of tweede lid, en 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten ten aanzien van hem toepassing zou hebben gevonden, tot de som van die uitkeringen.

Artikel 36. 1. Indien zowel artikel 32, al dan niet in verbinding met artikel 33, als artikel 34, al dan niet in verbinding met artikel 35, van toepassing zijn, gelden de garanties, vervat in die artikelen, met ingang van de dag, met ingang van welke genoemde artikelen gelijktijdig van toepassing zijn en zolang geen van de aldaar bedoelde uitkeringen in verband met verandering in de toestand als in artikel 32 onderscheidenlijk artikel 34 bedoeld zou zijn verlaagd, indien de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919 niet zouden zijn ingetrokken, onderscheidenlijk indien artikel 10, eerste of tweede lid, dan wel artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten niet van toepassing zou zijn geweest, tot de som van de in artikel 32 bedoelde uitkering(en) en bijslagen en de in artikel 34 bedoelde uitkering(en).

2. Het bepaalde in de artikelen 32, 33, 34 en 35 en in het eerste lid laat onverlet de bevoegdheid van de bedrijfsvereniging als omschreven in de artikelen 25 en 28 van de Wet.

Artikel 37. 1. Indien een persoon, ten aanzien van wie artikel 32, 33, 34, 35 of 36 van toepassing is, arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent of mede ontleent aan artikel 3 of 4, dan wel arbeidsongeschiktheidsuitkering aan laatstgenoemd artikel zou hebben ontleend of mede zou hebben ontleend, indien het tweede lid van dat artikel niet op hem van toepassing zou zijn geweest, wordt, indien ten aanzien van hem het bepaalde in artikel 23j van de Liquidatiewet invaliditeitswetten van toepassing is, het in artikel 32, 33, 34, 35 of 36 ge-

garandeerde bedrag verhoogd met 1/260 van het jaarbedrag van de invaliditeitsrente, vrije invaliditeitsrente of invaliditeitsuitkering als bedoeld in artikel 23j van laatstgenoemde wet, zolang de arbeidsongeschiktheid sedert de dag, waarop de arbeidsongeschiktheidsuitkering is ingegaan, ten minste 65 % bedraagt.

2. Indien een fonds, als bedoeld in artikel 23k, tweede lid, van de Liquidatiewet invaliditeitswetten, gebruik maakt van de in dat lid gegeven bevoegdheid, vindt de garantie, vervat in het vorige lid, ten aanzien van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, toegekend aan personen als bedoeld in artikel 23k, tweede lid, van de Liquidatiewet invaliditeitswetten, overeenkomstige toepassing tot 1/260 van het jaarbedrag van de in laatstgenoemd lid bedoelde invaliditeitsuitkeringen, onderscheidenlijk invaliditeitsrenten.

3. Indien ten aanzien van degene, op wie het bepaalde in het eerste of het tweede lid van toepassing is, op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van welke de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen werd ingetrokken, het bepaalde in artikel 52, zesde lid, van die wet toepassing vond, wordt het in de vorige leden gegarandeerde bedrag verhoogd met 1/260 van het jaarbedrag, waarop de betrokkene ingevolge laatstbedoelde bepaling aanspraak zou hebben gehad, indien de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen niet zou zijn ingetrokken.

Artikel 38. 1. Indien het bepaalde bij artikel 6 of 7 van deze wet, dan wel het bepaalde bij of krachtens artikel 45, 46, 46a, 46b of 52 van de Wet toepassing vindt, wordt van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, toegekend aan een persoon ten aanzien van wie het bepaalde in artikel 23j van de Liquidatiewet invaliditeitswetten van toepassing is, zolang de arbeidsongeschiktheid sedert de dag, waarop de arbeidsongeschiktheidsuitkering is ingegaan, ten minste 65% bedraagt, de uitbetaling niet verder beperkt dan tot 1/260 van het jaarbedrag van de invaliditeitsrente, vrije invaliditeitsrente of invaliditeitsuitkering als bedoeld in laatstgenoemd artikel.

2. Het bepaalde in het tweede en het derde lid van het vorige artikel is van toepassing.

Artikel 39. 1. Indien het bepaalde bij of krachtens artikel 46 van de Wet toepassing vindt, wordt van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, ontleend of mede ontleend aan artikel 3, zolang de arbeidsongeschiktheid sedert de dag, waarop de arbeidsongeschiktheidsuitkering is ingegaan, ten minste 45 % bedraagt en de betrokkene op en sedert die dag is opgenomen in een sociale werkvoorzieningsregeling als bedoeld in artikel 46 van de Wet, de uitbetaling niet verder beperkt dan tot 1/260 van het jaarbedrag, waarop de betrokkene laatstelijk ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 23 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen aan bijslag en invaliditeitsrente tezamen aanspraak had.

2. De bedrijfsvereniging is bevoegd om, zolang de belangen van de betrokkene daardoor niet worden geschaad, indeling in een der in artikel 21 van de Wet genoemde invaliditeitsklassen achterwege te laten ten aanzien van degene, die arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent aan artikel 3 en die op en sedert de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, is opgenomen in een sociale werkvoorzieningsregeling als bedoeld in artikel 46 van de Wet.

3. Bij toepassing van het vorige lid wordt de arbeidsongeschiktheid van de betrokkene geacht 80 % of meer te bedragen.

4. Bij toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering met toepassing van het tweede en het derde lid is het in artikel 58, eerste lid, bedoelde advies van de Gemeenschappelijke Medische Dienst niet vereist. Artikel 58, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel en in artikel 41 nadere en, voor bijzondere gevallen, zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 40. 1. Indien het bepaalde bij artikel 6 of 7 van deze wet, dan wel het bepaalde bij of krachtens artikel 45, 46a,

46b of 52 van de Wet toepassing vindt, wordt van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, ontleend of mede ontleend aan artikel 13, 14 of 15 van deze wet, onderscheidenlijk van de arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene, ten aanzien van wie artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, de uitbetaling niet verder beperkt dan tot het bedrag, waarop de betrokkene krachtens het bepaalde bij artikel 32, 33, 34, 35 of 36 aanspraak zou hebben, indien het bepaalde bij artikel 6 of 7 van deze wet, dan wel het bepaalde bij artikel 45, 46a, 46b of 52 van de Wet niet van toepassing zou zijn.

2. Het bepaalde bij artikel 37 is mede van toepassing op het in het eerste lid gegarandeerde bedrag.

Artikel 41. 1. Indien het bepaalde bij of krachtens artikel 46 van de Wet toepassing vindt, wordt van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, ontleend of mede ontleend aan artikel 13, 14 of 15 van deze wet, onderscheidenlijk van de arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene, ten aanzien van wie artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt, indien de betrokkene op en sedert de dag, met ingang van welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering is ingegaan, is opgenomen in een sociale werkvoorzieningsregeling als bedoeld in artikel 46 van de Wet, de uitbetaling niet verder beperkt dan tot het bedrag, waarop hij krachtens het bepaalde bij artikel 32, 33, 34, 35 of 36 aanspraak zou hebben, indien het bepaalde bij artikel 46 van de Wet niet van toepassing zou zijn.

2. Het bepaalde bij artikel 37 is mede van toepassing op het in het eerste lid gegarandeerde bedrag.

Artikel 42. Onze Minister kan ten aanzien van het bepaalde bij de artikelen 37, 38 en 40 nadere regelen stellen. Daarbij kan tevens worden geregeld, dat personen, wier arbeidsongeschiktheidsuitkering aansluit aan een uitkering ingevolge de Invaliditeitswet of een daarmede gelijk te stellen uitkering, aan een uitkering ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen, ingevolge de in artikel 3, eerste lid, onder *a, b, c, d, e, f* of *g*, van de Liquidatiewet ongevallenwetten genoemde wetten, dan wel ingevolge de Liquidatiewet ongevallenwetten, indien die arbeidsongeschiktheidsuitkering of het van deze uitkering uit te betalen bedrag op een lager bedrag wordt vastgesteld dan het bedrag van de vorenbedoelde uitkering(en), waarop de arbeidsongeschiktheidsuitkering aansluit, voor een hoger bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering in aanmerking komen.

HOOFDSTUK III

Voorzieningen tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid en andere voorzieningen

§ 1. *Voorzieningen tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid, in aansluiting op zodanige voorzieningen krachtens de Invaliditeitswet*

Artikel 43. 1. De bedrijfsvereniging brengt degene, wiens genees- of heelkundige behandeling, daaronder mede verstaan opnemings in een inrichting, op grond van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 99, 100, 105 en 113 van de Invaliditeitswet zou zijn voortgezet, indien de bepalingen van de Invaliditeitswet en van haar uitvoeringsbesluiten, ingevolge welke die behandeling is verleend, niet buiten werking zouden zijn getreden, op de voet van het bepaalde in § 3 van hoofdstuk II van de Wet voor voortzetting van die behandeling in aanmerking.

2. Voor een behandeling, bedoeld in het vorige lid, wordt de betrokkene, indien hij niet ingevolge de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's verzekerd is, mede in aanmerking gebracht, indien dan wel voor zover die behandeling behoort tot de verstrekkingen geregeld op grond van artikel 8, tweede lid, van de Ziekenfondswet, onderscheidenlijk artikel 6, tweede lid, van de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's.

§ 2. *Voorzieningen tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid en andere voorzieningen, in aansluiting op zodanige voorzieningen krachtens de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919*

Artikel 44. 1. De bedrijfsvereniging brengt degene, die ter zake van een ongeval, dat plaatsvond vóór de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt,

hetzij vóór die dag genees- en heelkundige behandeling of vergoeding daarvoor als bedoeld in artikel 14 van de Ongevallenwet 1921, artikel 35 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, achtste lid, van de Zeeongevallenwet 1919 heeft gehad,

hetzij binnen een jaar, aanvangende op meergenoemde dag, recht op zodanige behandeling of vergoeding daarvoor zou hebben gehad, indien laatstgenoemde wetten niet zouden zijn ingetrokken,

een en ander tenzij de uitkering als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, welke hem ter zake van eerdergenoemd ongeval is toegekend, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van de Liquidatiewet ongevallenwetten wordt afgekocht dan wel overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 van die wet is afgekocht, op de voet van het bepaalde in § 3 van hoofdstuk II van de Wet voor zodanige behandeling of vergoeding daarvoor in aanmerking, indien hij daarop, zo de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919 niet zouden zijn ingetrokken, recht zou hebben gehad.

2. Voor een behandeling als bedoeld in het vorige lid wordt de betrokkene, indien hij niet ingevolge de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's verzekerd is en de uitkering als bedoeld in dat lid niet overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van de Liquidatiewet ongevallenwetten wordt afgekocht, noch overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 van die wet is afgekocht, mede in aanmerking gebracht, indien dan wel voor zover die behandeling behoort tot de verstrekkingen, geregeld op grond van artikel 8, tweede lid, van de Ziekenfondswet, onderscheidenlijk artikel 6, tweede lid, van de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's.

Artikel 45. De bedrijfsvereniging brengt degene, wiens opleiding op grond van het bepaalde bij artikel 25, eerste lid, of artikel 87c, derde lid, van de Ongevallenwet 1921, artikel 48, eerste lid, of artikel 95c, derde lid, van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 dan wel artikel 5, eerste lid, van het Reglement der Zeeongevallenregeling als bedoeld in artikel 2 van de Statuten van de Vereeniging „Zee-Risico” en/of wiens toelage op grond van het bepaalde in artikel 25, tweede lid, of artikel 87c, eerste lid, van de Ongevallenwet 1921, dan wel artikel 48, derde lid, of artikel 95c, eerste lid, van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, dan wel artikel 5, tweede lid, van vorengenoemd Reglement zou zijn voortgezet, indien de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919 niet zouden zijn ingetrokken, op de voet van het bepaalde in § 3 van hoofdstuk II van de Wet voor voortzetting van die opleiding en/of vergoeding in aanmerking.

HOOFDSTUK IV

Vrijwillige verzekering

Artikel 46. 1. De bedrijfsverenigingen zijn verplicht tot de vrijwillige verzekering toe te laten, mits hij hier te lande woont:

a. degene, wiens verzekering ingevolge de Invaliditeitswet is aangevangen vóór of op 1 januari 1962, mits hij op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel 19 van de Wet, krachtens de Invaliditeitswet in rekening kan doen brengen:

1°. een aantal weekpremies, dat ten minste tweederde bedraagt van het getal der weken, verstreken tussen de aanvang van zijn verzekering en 1 januari 1965 of

2°. ten minste 150 weekpremies voor het tijdvak, gelegen tussen 1 januari 1962 en 1 januari 1965;

b. degene, die op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel 19 van de Wet, verzekerd is ingevolge de Invaliditeitswet en wiens verplichte verzekering ingevolge de Wet op of na 1 januari 1965, doch vóór het in werking treden van genoemd artikel zou zijn geëindigd, indien de Wet toen reeds in werking was geweest, mits hij gedurende de drie jaren onmiddellijk voorafgaande aan de dag, waarop de verplichte verzekering zou zijn geëindigd, onafgebroken verzekerd of in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, van de Wet niet verzekerd zou zijn geweest ingevolge de Wet, indien de Wet gedurende die termijn van drie jaren reeds in werking was geweest;

c. degene, die als zelfstandige een bedrijf of beroep uitoefent of gaat uitoefenen en wiens verplichte verzekering ingevolge de Wet op of na 1 augustus 1964, doch vóór het in werking treden van artikel 19 van de Wet zou zijn geëindigd, indien de Wet toen reeds in werking was geweest, mits hij gedurende de drie jaren onmiddellijk voorafgaande aan de dag, waarop de verplichte verzekering zou zijn geëindigd, onafgebroken verzekerd of in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, van de Wet niet verzekerd zou zijn geweest ingevolge de Wet, indien de Wet gedurende die termijn van drie jaren reeds in werking was geweest.

2. De in het vorige lid bedoelde verplichting bestaat eveneens ten aanzien van degene, die buiten het Rijk woont en aldaar in dienstbetrekking staat tot een binnen het Rijk wonende of gevestigde werkgever, mits hij voldoet aan het bepaalde in het vorige lid, onder *a*, of zijn verplichte verzekering ingevolge de Wet op of na 1 augustus 1964, doch vóór het in werking treden van artikel 19 van de Wet zou zijn geëindigd, indien de Wet toen reeds in werking was geweest.

Artikel 47. 1. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, onder *a*, sub 1°, van het vorige artikel, blijven bij de berekening van de verzekeringsduur buiten aanmerking de weken, gedurende welke invaliditeitsrente krachtens de Invaliditeitswet is genoten.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, onder *a*, sub 2°, van het vorige artikel, worden, indien de geldigheidsduur van een rentekaart zich uitstrekt over een periode, gelegen zowel vóór als na 1 januari 1962, de op die rentekaart vereffende premies geacht te zijn bestemd voor dat gedeelte van die geldigheidsduur, dat gelegen is na die datum, evenwel ten hoogste tot het aantal weken van dat gedeelte.

Artikel 48. 1. Het bepaalde in artikel 46 geldt niet ten aanzien van:

a. degene, die verzekerd is ingevolge de Wet;

b. degene, die in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, van de Wet niet verzekerd is ingevolge de Wet.

2. Het bepaalde in het vorige lid blijft buiten toepassing, indien de arbeidsverhouding, uit hoofde waarvan de betrokkene verzekerd dan wel niet verzekerd is ingevolge de Wet, ertoe strekt, dat de betrokkene slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid verricht, niet uitsluitend als gevolg van een voor betrokkene geldende werktijdregeling, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan zes dagen van toepassing is.

Artikel 49. 1. De aanmelding voor de vrijwillige verzekering dient, onverminderd het bepaalde in de volgende leden, door de in artikel 46 bedoelde personen te geschieden binnen een maand na het in werking treden van artikel 19 van de Wet.

2. De aanmelding voor de vrijwillige verzekering kan na de in het vorige lid, onderscheidenlijk na de in artikel 83 van

de Wet bedoelde termijn nog, onverminderd het bepaalde in het volgende lid, geschieden binnen zes maanden na het in werking treden van artikel 19 van de Wet:

a. door de in artikel 46 bedoelde personen;

b. door de personen, wier aanmelding voor de vrijwillige verzekering ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 83 van de Wet zou dienen te geschieden vóór een dag, gelegen binnen zes maanden na het in werking treden van artikel 19 van de Wet.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd de toelating tot de vrijwillige verzekering na aanmelding met toepassing van het vorige lid te weigeren:

a. van de in het vorige lid, onder *a*, bedoelde personen, indien arbeidsongeschiktheid is ingetreden of toegenomen na de in het eerste lid bedoelde maand, doch vóór het tijdstip, waarop de betrokkene zich aanmeldt voor de vrijwillige verzekering;

b. van de in het vorige lid, onder *b*, bedoelde personen, indien arbeidsongeschiktheid is ingetreden of toegenomen na de aldaar bedoelde dag, doch vóór het tijdstip, waarop de betrokkene zich aanmeldt voor de vrijwillige verzekering.

Artikel 50. Voor zover de termijn van drie jaren, genoemd in artikel 81, eerste lid, onder *c* en *d*, van de Wet, is gelegen vóór het in werking treden van artikel 19 van de Wet, wordt in genoemde bepalingen in plaats van „onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid op hem van toepassing is geweest” gelezen: onafgebroken de verzekering ingevolge deze wet op hem van toepassing zou zijn geweest of in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, niet op hem van toepassing zou zijn geweest, indien deze wet toen reeds in werking was geweest, dan wel buiten het Rijk, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling, een voorziening tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid op hem van toepassing is geweest.

Artikel 51. 1. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van artikel 82 van de Wet wordt de in artikel 81, eerste lid, onder *c* en *d*, van de Wet genoemde termijn van drie jaren, voor zover gelegen vóór het in werking treden van artikel 19 van de Wet, geacht niet te zijn onderbroken:

a. indien de betrokkene, zo de Wet toen reeds in werking zou zijn geweest, niet verzekerd zou zijn geweest gedurende niet meer dan zestig dagen, verminderd met het aantal dagen, gedurende welke hij na het in werking treden van artikel 19 van de Wet niet verzekerd is geweest;

b. gedurende het tijdvak, dat de betrokkene wegens ziekte of gebreken ongeschikt is geweest tot het verrichten van zijn arbeid;

c. gedurende het tijdvak, dat de betrokkene ten minste 45% arbeidsongeschikt is geweest.

2. Het bepaalde in het vorige lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de termijn van drie jaren, bedoeld in artikel 46, eerste lid, onder *b* en *c*.

Artikel 52. Ten aanzien van degene, die op grond van het bepaalde in artikel 6, derde lid, of artikel 7, derde lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten geen recht heeft op de in het eerste lid van die artikelen bedoelde uitkering, uitsluitend omdat hij vrijwillig verzekerd is ingevolge de Wet, en die niet verzekerd is ingevolge de Ziekwet, vindt ter zake van zijn ongeschiktheid als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, of artikel 7, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten, de wachtperiode van 52 weken arbeidsongeschiktheid, vermeld in artikel 19, eerste lid, van de Wet, geen toepassing.

HOOFDSTUK V

Uitvoering

Artikel 53. 1. Indien artikel 13, 14 of 15 van deze wet of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt dan wel mede toepassing vindt — voor zover laatstgenoemd artikel betreft ter zake van een op of na de ingangsdatum van de in dat artikel het eerst genoemde uitkeringen ontstaan recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering — geschiedt de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering:

a. indien het betreft aansluiting op een uitkering, als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, door de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging;

b. indien het betreft aansluiting op een uitkering, als bedoeld in artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, door de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf, indien ter zake van de hierbedoelde uitkering bevoegd was de Bedrijfsvereniging voor Ongevallenverzekering voor het Agrarisch Bedrijf of de Sociale Verzekeringsbank en door de Bedrijfsvereniging voor de Zuivelindustrie, indien ter zake bevoegd was de Bedrijfsvereniging voor Ongevallenverzekering voor de Zuivelindustrie;

c. indien het betreft aansluiting op een uitkering, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, van de Zeeongevallenwet 1919, door de Bedrijfsvereniging voor de Koopvaardij, behoudens indien de betrokkene werkzaam was in de zeevisserij, in welk geval de toekenning geschiedt door de Bedrijfsvereniging voor de Haven- en aanverwante bedrijven, Binnenscheepvaart en Visserij.

2. Indien sprake is van aansluiting op meer dan één uitkering, als bedoeld in het eerste lid, onder a, b of c, geschiedt de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering door die van de in aanmerking komende bedrijfsverenigingen, welke in het eerste lid het eerst is genoemd.

Artikel 54. 1. Indien artikel 12 toepassing dan wel mede toepassing vindt, geschiedt — onverminderd het bepaalde in artikel 53 — de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien het betreft het geval, bedoeld in artikel 12, eerste lid, onder 1°, door de bedrijfsvereniging, welke het ziekengeld verleende en, indien het betreft het geval, bedoeld in artikel 12, eerste lid, onder 2°, door de bedrijfsvereniging, welke ziekengeld zou hebben dienen te verlenen, indien betrokkene niet van de verzekering ingevolge de Ziektewet uitgezonderd zou zijn geweest.

2. Indien meer dan één bedrijfsvereniging ingevolge het eerste lid bevoegd is, geschiedt de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering door die bedrijfsvereniging, welke het hoogste bedrag aan ziekengeld verleende of zou hebben dienen te verlenen.

Artikel 55. Indien uitsluitend artikel 3 of 4 van toepassing is, geschiedt de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering:

a. indien de betrokkene over de maand, voorafgaande aan de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, recht heeft op een bijslag als bedoeld in artikel 3 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen, welke ingevolge artikel 17, tweede lid, van die wet, in verbinding met artikel 164, vierde lid, van de Invaliditeitswet, betaalbaar wordt gesteld door een bedrijfsvereniging, door die bedrijfsvereniging;

b. in de overige gevallen door de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging.

Artikel 55a. Indien degene, die recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent aan deze wet, lid of gepensioneerd lid is van de pensioenkas van het Algemeen Mijnwerkersfonds van de Steenkolenmijnen in Limburg of van de pensioenkas van het Beambtenfonds voor het Mijnbedrijf, geschiedt de toekenning van de arbeidsongeschiktheidsuitkering,

zo nodig in afwijking van het bepaalde in de artikelen 53, 54 en 55, door de Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie.

Artikel 56. 1. Indien artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten toepassing vindt ter zake van een vóór de dag, met ingang van welke één der vorenbedoelde bepalingen toepassing vindt, ingegane arbeidsongeschiktheidsuitkering, geschiedt — indien die arbeidsongeschiktheidsuitkering niet reeds is toegekend met toepassing van artikel 53 — de verdere behandeling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, zo nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 69 der Wet, door de bedrijfsvereniging, welke bevoegd zou zijn, indien in aansluiting op de in artikel 6, vierde lid, artikel 7, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, van de Liquidatiewet ongevallenwetten het eerst genoemde uitkeringen, zo daarop wel recht zou hebben bestaan, onderscheidenlijk — voor zover laatstgenoemd artikel betreft — het recht daarop niet zou zijn geëindigd, een arbeidsongeschiktheidsuitkering zou zijn verleend met toepassing van artikel 53.

2. Het bepaalde in het vorige lid blijft buiten toepassing, indien de in dat lid bedoelde arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend door de Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie.

Artikel 57. 1. Degene, bedoeld in artikel 43, wordt voor de in dat artikel genoemde voorziening in aanmerking gebracht door de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging.

2. Degene, bedoeld in artikel 44 of 45, wordt, indien ter zake van het ongeval of mede ter zake van het ongeval, dat aan het in aanmerking brengen voor de in deze artikelen genoemde voorziening ten grondslag ligt, recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan deze wet wordt ontleend, voor de in deze artikelen genoemde voorziening in aanmerking gebracht door de bedrijfsvereniging, welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering verleent.

3. Indien:

a. geen recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan deze wet wordt ontleend,

b. anders dan ter zake van het ongeval, dat aan het in aanmerking brengen voor de voorziening ten grondslag ligt, reeds recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan deze wet wordt ontleend,

wordt de betrokkene voor de in artikel 44 of 45 genoemde voorziening in aanmerking gebracht door die bedrijfsvereniging, welke arbeidsongeschiktheidsuitkering zou hebben dienen te verlenen, indien ter zake van arbeidsongeschiktheid als gevolg van vorenbedoeld ongeval recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens deze wet zou zijn ontstaan.

4. Bij toepassing van het derde lid, onder b, geschiedt de verdere behandeling van de daar bedoelde arbeidsongeschiktheidsuitkering, zo nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 69 der Wet, door de bedrijfsvereniging, welke bevoegd is ten aanzien van het in aanmerking brengen voor de in dat lid bedoelde voorziening.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld ten aanzien van de uitvoering van het in aanmerking brengen voor een voorziening als bedoeld in de artikelen 43, 44 en 45 van personen, die geen recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan deze wet ontleent. Bij deze regelen kan worden afgeweken van het bepaalde bij de voorgaande leden en bij artikel 2.

Artikel 58. 1. Alvorens de bedrijfsvereniging een beslissing neemt ingevolge het bepaalde bij artikel 3, 4, 11, tweede lid, 12, 13, 14, 15, 29, 43, 44, 45 of 49, derde lid, dan wel op grond van verandering in de toestand als bedoeld in artikel 32 of 34, vraagt zij het advies van de Gemeenschappelijke Medische Dienst.

2. Het in het vorige lid bedoelde advies is niet vereist ten aanzien van een beslissing ingevolge artikel 3, waarbij aan een persoon, die over de maand, voorafgaande aan de dag, waar-

op artikel 19 van de Wet in werking treedt, op grond van artikel 4 van de Interimwet invaliditeitsrenttrekkers was ingedeeld in invaliditeitsklasse A, B, C of D als bedoeld in laatstgenoemd artikel, een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, 65-80%, 55-65% onderscheidenlijk 45-55%.

3. Van gevallen, waarin het vorige lid toepassing vindt, alsmede van gevallen als bedoeld in artikel 71a, eerste lid, onder *b*, van de Wet, waarin op de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, de arbeidsongeschiktheid reeds meer dan 13 weken duurt, terwijl de betrokkenen nog geen recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben, doet de bedrijfsvereniging aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst mededeling zodra deze Dienst daarom verzoekt.

Artikel 59. Toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond of mede op grond van het bepaalde in de artikelen 3, 13, 14 of 15 vindt ambtshalve plaats.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 60. 1. Ten aanzien van degene, die arbeidsongeschikt wordt, of, in gevallen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, van de Wet, meer arbeidsongeschikt wordt binnen drie maanden na het in werking treden van artikel 19 van de Wet, doch binnen een maand na het tijdstip, waarop zijn verzekering ingevolge de Wet is geëindigd, wordt voor de toepassing van artikel 17 dier wet de Wet geacht in werking te zijn getreden op de dag, welke is gelegen drie maanden vóór de dag, waarop de arbeidsongeschiktheid onderscheidenlijk de toeneming van de arbeidsongeschiktheid is ingetreden.

2. Ten aanzien van degene, die arbeidsongeschikt wordt, of, in gevallen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, van de Wet, meer arbeidsongeschikt wordt op of na de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, doch binnen een maand na het vóór die dag gelegen tijdstip, waarop zijn verzekering ingevolge de Wet zou zijn geëindigd, indien de Wet toen reeds in werking was geweest, wordt voor de toepassing van artikel 17 en § 3 van hoofdstuk II dier wet de Wet geacht in werking te zijn getreden op de dag, welke is gelegen drie maanden vóór de dag, waarop de arbeidsongeschiktheid onderscheidenlijk de toeneming van de arbeidsongeschiktheid is ingetreden.

Artikel 61. Degene, die in verband met het bepaalde in artikel 3, derde lid, of 8 van de Wet overgangsregeling Ziektewet verzekerd is ingevolge de Ziektewet en de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, is, onverminderd het bepaalde bij of krachtens de artikelen 53 tot en met 57, verzekerd ingevolge de Wet bij de bedrijfsvereniging, waarbij hij ingevolge de Ziektewet verzekerd is.

Artikel 62. Degene, die ter zake van vóór de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, ingetreden invaliditeit uitzicht zou hebben op een na het verstrijken van de wachttijd als bedoeld in artikel 71 van de Invaliditeitswet ingaand recht op bijslag als bedoeld in artikel 3 van de Interimwet invaliditeitsrenttrekkers, indien die wet niet zou zijn ingetrokken, wordt onverminderd het bepaalde bij of krachtens de artikelen 53 tot en met 57, zolang hij niet verzekerd is ingevolge de Wet en geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft, voor de toepassing van het bepaalde in § 3 van hoofdstuk II van die wet geacht ingevolge die wet verzekerd te zijn bij de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging.

Artikel 63. 1. Het bepaalde in de artikelen 18, tweede lid, en 39, eerste lid, onder *a*, van de Wet blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontleent aan deze wet.

2. Het bepaalde in artikel 30, eerste lid, onder *b*, van de Wet blijft buiten toepassing ten aanzien van:

a. degene, wiens arbeidsongeschiktheid is ingetreden binnen een half jaar na het in werking treden van artikel 19 van de Wet, indien hij gedurende het halve jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van die arbeidsongeschiktheid, onafgebroken krachtens de Wet verzekerd zou zijn geweest, indien de Wet toen reeds in werking zou zijn geweest;

b. degene, die op grond van het bepaalde in artikel 46 tot de vrijwillige verzekering is toegelaten.

3. Het bepaalde in de artikelen 90 en 91 van de Wet blijft buiten toepassing ten aanzien van de uit de toepassing van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten voortvloeiende kosten. Onder vorenbedoelde kosten vallen niet de kosten, voortvloeiende uit een herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering terzake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid, indien de toeneming kennelijk is voortgekomen uit een andere oorzaak dan die, waaruit de ongeschiktheid terzake waarvan op grond van het bepaalde bij of krachtens deze wet een arbeidsongeschiktheidsuitkering werd toegekend, is voortgekomen.

Artikel 64. Indien over een tijdvak, waarover een uitkering wordt genoten als bedoeld in artikel 16 van de Ongevallenwet 1921, artikel 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919, naderhand een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan deze wet wordt ontleend, kan hetgeen als gevolg van het bepaalde bij of krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten over dat tijdvak aan eerstbedoelde uitkering ten onrechte is uitbetaald, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd dan wel in mindering worden gebracht op de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 65. Het in artikel 78 van de Wet bedoelde premiepercentage wordt zodanig vastgesteld, dat uiterlijk in vier jaren, te rekenen van het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 19 van de Wet af, mede de verplichtingen, welke voor het Arbeidsongeschiktheidsfonds als bedoeld in hoofdstuk III, § 2, van de Wet, voortvloeien uit het bepaalde bij of krachtens artikel 23i, derde en vierde lid, van de Liquidatiewet invaliditeitswetten, worden gedekt door middel van premieheffing krachtens de Wet.

Artikel 66. 1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid, gesloten door degene, die met ingang van de dag, waarop artikel 19 van de Wet in werking treedt, ingevolge de Wet of deze wet tot de vrijwillige verzekering wordt toegelaten, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van de toelating ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in de Wet geregelde vrijwillige verzekering voortvloeien. Bereikt deze mededeling de verzekeraar vóór de dag, waarop de betrokkene vrijwillig verzekerd wordt, dan vervalt de overeenkomst met ingang van die dag.

2. Artikel 98a, tweede lid, van de Wet is van toepassing.

Artikel 67. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen, gesteld in de artikelen 11 en 60.

Artikel 68. De Wet wordt gewijzigd als volgt:

A. Aan artikel 6, eerste lid, onder *b*, wordt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot door een komma, toegevoegd: alsmede van degene, die als vrijwilliger of krachtens oproeping ingevolge de artikelen 226 en 227 der Gemeentewet al dan niet tegen loon werkzaamheden verricht bij een gemeentelijke brandweer;

B. Na artikel 7 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7a. Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd:

a. degene, die krachtens de verplichte verzekering ingevolge de Ziektewet ziekgeld ontvangt, tenzij hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

b. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens arbeidsongeschiktheid niet werkt, doch aan wie geen ziekengeld wordt verleend op grond van enige bepaling van de Ziektewet.

C. Het derde lid van *artikel 14* vervalt.

D. Aan het vijfde lid van *artikel 15* wordt toegevoegd:

Het bepaalde in de vorige volzin blijft buiten toepassing met betrekking tot daglonen, welke zijn vastgesteld met inachtneming van het in het eerste lid van *artikel 9* van de Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximumdagloon, eventueel verhoogd of verlaagd krachtens *artikel 9a* van die wet.

E. Het derde lid van *artikel 19* wordt gelezen:

3. Recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft eveneens de in het eerste lid bedoelde verzekerde, die na afloop van de in de vorige leden bedoelde periode van 52 weken:

a. niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen een maand na afloop van die periode, dan wel

b. in verband met het bepaalde in *artikel 20* geen recht heeft op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering en na afloop van de periode, gedurende welke dat *artikel* op hem van toepassing is geweest, niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen een maand na afloop van laatstbedoelde periode.

F. De punt aan het slot van *artikel 24* wordt vervangen door een komma, waarna wordt ingevoegd: dan wel tot inschrijving bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling.

G. In *artikel 28*, onder a, wordt na „of tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid” ingevoegd: dan wel tot inschrijving bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling.

H. De punt aan het slot van *artikel 39*, eerste lid, wordt vervangen door een punt-komma, waarna wordt ingevoegd:

d. binnen een door Onze Minister aan te geven termijn in door Onze Minister aan te wijzen gevallen.

I. *Artikel 57* wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt „op de later uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering in mindering worden gebracht” vervangen door: in mindering worden gebracht op de nog uit te betalen bedragen aan pensioen of op de later uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Na het derde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

4. Indien na toepassing van *artikel 46a* of *46b* blijkt, dat pensioen, bedoeld in die artikelen, ten onrechte of tot een te hoog bedrag is uitbetaald, als gevolg waarvan alsnog arbeidsongeschiktheidsuitkering of meer arbeidsongeschiktheidsuitkering moet worden uitbetaald, kan hetgeen aan pensioen ten onrechte of teveel is uitbetaald in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering of meerdere arbeidsongeschiktheidsuitkering.

J. *Artikel 60* wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid wordt gelezen:

3. Voor de voorzieningen, bedoeld in de vorige leden, kunnen behoudens het bepaalde in het volgende lid en in *artikel 61*, de in de vorige leden bedoelde personen slechts in aanmerking worden gebracht, indien en voor zover deze voorzieningen niet behoren tot de op grond van *artikel 8*, tweede lid, van de Ziekenfondswet, onderscheidenlijk *artikel 6*, tweede lid, van de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's geregelde verstrekkingen.

2. Het vierde lid wordt gelezen:

4. De bedrijfsvereniging is bevoegd om personen, bedoeld in de vorige leden, die niet ingevolge de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's verzekerd zijn, voor bijzondere gevallen, onder goedkeuring van het Arbeidsongeschiktheidsfonds, in aanmerking te brengen voor voorzieningen, bedoeld in het eerste en het tweede lid, indien deze voorzieningen behoren tot de op grond van *artikel 8*, tweede lid, van de Ziekenfondswet onderscheidenlijk *artikel 6*, tweede lid, van de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's geregelde verstrekkingen.

K. *Artikel 61* wordt gelezen als volgt:

Artikel 61. 1. In geval een persoon als bedoeld in *artikel 60*, eerste en tweede lid, naar het oordeel van de bedrijfsvereniging niet voor de in *artikel 60*, eerste en tweede lid, bedoelde voorzieningen in aanmerking kan worden gebracht op grond van het bepaalde in het derde lid van dat *artikel* en nochtans de desbetreffende verstrekking niet op grond van de Ziekenfondswet, of de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's wordt verleend, is de bedrijfsvereniging bevoegd, overeenkomstig door Onze Minister te stellen regelen, ten aanzien van de betrokkene het bepaalde in *artikel 60*, eerste en tweede lid, wel toe te passen.

2. Voor zover na de toepassing van het vorige lid blijkt, dat recht op de voorziening bestaat op grond van de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's, wordt de voorziening, waarvoor de bedrijfsvereniging de betrokkene in aanmerking heeft gebracht, geacht ingevolge de Ziekenfondswet onderscheidenlijk de Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's te zijn verstrekt en worden de kosten daarvan vergoed door de instelling jegens welke de betrokkene vorenbedoeld recht heeft.

L. In de eerste en de tweede volzin van het eerste lid van *artikel 63* wordt „het krachtens *artikel 9*, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering vastgestelde bedrag” vervangen door:

het in het eerste lid van *artikel 9* der Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximum dagloon, eventueel verhoogd of verlaagd krachtens *artikel 9a* van die wet.

M. *Artikel 64* wordt gelezen:

Artikel 64. Onze Minister kan, ter bevordering van de veiligheid van de arbeid van verzekerden alsmede van de gezondheid van verzekerden bij de arbeid, regelen stellen inzake het door de werkgever vastleggen van gegevens en het verstrekken van inlichtingen door de werkgever aan de bedrijfsvereniging en door de bedrijfsvereniging of de Gemeenschappelijke Medische Dienst aan een bij die regelen aan te wijzen instelling omtrent bedrijfsongevallen en beroepsziekten.

N. In Hoofdstuk X wordt, onder vernummering van *artikel 98a* tot *artikel 98b*, een nieuw *artikel 98a* ingevoegd, luidende:

Artikel 98a. 1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid, gesloten door degene, die verplicht verzekerd wordt, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van het verplicht verzekerd worden ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in deze wet geregelde verplichte verzekering voortvloeien. Bereikt deze mededeling de verzekeraar vóór de dag, waarop de betrokkene verplicht verzekerd wordt, dan vervalt de overeenkomst met ingang van die dag.

2. De premie, welke degene, wiens verzekering krachtens het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar al naar gelang van het vervallen gedeelte der overeenkomst terugbetaald, onder aftrek van ten hoogste 25 procent van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten.

Artikel 69. De Organisatiewet Sociale Verzekering ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. *Artikel 56* wordt gelezen:

Artikel 56. Met de opsporing van de bij of krachtens deze wet of de bij of krachtens de wetten, welke de takken van verzekering, genoemd in artikel 2, eerste lid, onder a tot en met c, regelen, strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de door Onze Minister daartoe aangewezen personen.

B. *Artikel 60* wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

1. Wij kunnen, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, bepalen, dat de taak, welke voor de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor voortvloeit uit het bepaalde bij of krachtens de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, tot een nader door Ons vast te stellen tijdstip geheel of gedeeltelijk wordt vervuld door:

- a. de Sociale Verzekeringsbank;
- b. de Raden van Arbeid.

2. Aan het artikel wordt, onder vernummering van het tweede lid in derde lid, een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Indien het bepaalde in het vorige lid toepassing vindt, worden de in dat lid onder a en b genoemde organen als zodanig geacht op te treden als Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging of als Gemeenschappelijk Administratiekantoor.

3. In het bestaande derde lid, dat wordt vernummerd tot vierde lid, wordt „Rijksverzekeringsbank” vervangen door: Sociale Verzekeringsbank.

4. Het bestaande vierde lid wordt vernummerd tot vijfde lid.

C. Na *artikel 60* wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 60a. 1. In afwijking voor zover nodig van hetgeen te dien aanzien elders is bepaald kan Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, ten aanzien van personeel van de Sociale Verzekeringsbank, de Raden van Arbeid, de bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, in verband met de inwerkingtreding van de Liquidatiewet invaliditeitswetten, de Liquidatiewet ongevallenwetten en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering regelen dan wel nadere regelen vaststellen met betrekking tot indienstneming, ontslag, wachtgeld en overige rechten en verplichtingen.

2. De uit de door Onze Minister krachtens het vorige lid te stellen regelen of nadere regelen voortvloeiende uitgaven, alsmede wachtgelden, anders dan krachtens vorenbedoelde regelen uit te betalen aan in verband met de inwerkingtreding van de in het vorige lid genoemde wetten ontslagen personeel van in het vorige lid genoemde organen, komen ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

3. De Sociale Verzekeringsraad kan met betrekking tot het bepaalde in het vorige lid regelen stellen.

D. Van *artikel 61* vervalt het zevende lid.

E. *Artikel 65* wordt gelezen:

1. Personen, die ambtenaar waren in de zin van de Pensioenwet 1922, *Stb.* 240, of voor de toepassing van die wet als ambtenaar werden beschouwd, dan wel ambtenaar zijn in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet en binnen een door Onze Minister te bepalen termijn na de tijdstippen, met ingang waarvan aan de bedrijfsverenigingen de uitvoering van een of meer der takken van verzekering, genoemd in artikel 2, eerste lid, onder a tot en met c, wordt opgedragen, onderscheidenlijk de administratie van een of meer dier takken van verzekering door het Gemeenschappelijk Administratiekan-

toor aanvangt, onderscheidenlijk de uitvoering van de in artikel 22a, eerste lid, bedoelde werkzaamheden door de Gemeenschappelijke Medische Dienst aanvangt, overgaan in vaste dienst van een bedrijfsvereniging of van het Arbeidsongeschiktheidsfonds, onderscheidenlijk van dat Administratiekantoor of van die Dienst, zijn in hun betrekking bij een van die instellingen en zolang zij die betrekking bekleeden, ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Personen, die ambtenaar zijn in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet en binnen de krachtens de vorige volzin vast te stellen termijn overgaan in vaste dienst van een revalidatie-inrichting, opgericht of in stand gehouden met toepassing van artikel 22a, tweede lid, zijn in hun betrekking bij die inrichting en zolang zij die betrekking bekleeden, ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

2. In door Onze Minister aan te wijzen gevallen zijn personen, die ambtenaar in de zin van de Pensioenwet 1922, *Stb.* 240, zijn geweest of voor de toepassing van die wet als ambtenaar werden beschouwd, dan wel ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet waren en binnen de krachtens het vorige lid vast te stellen termijn in vaste dienst treden van een der in het vorige lid bedoelde instellingen, in hun betrekking bij een van die instellingen en zolang zij die betrekking bekleeden, ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

3. Voor de betaling aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, bedoeld in artikel L 1 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, van de in hoofdstuk C van die wet bedoelde pensioenbijdragen worden de in het eerste lid bedoelde en de krachtens het tweede lid aangewezen personen in hun daarbedoelde dienstbetrekking geacht in dienst van het Rijk te zijn of te zijn geweest. De bedrijfsverenigingen, het Arbeidsongeschiktheidsfonds, het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, de Gemeenschappelijke Medische Dienst en een revalidatie-inrichting als bedoeld in de tweede volzin van het eerste lid vergoeden jaarlijks aan het Rijk het bedrag, dat het Rijk uit vorenbedoelde hoofde op grond van hoofdstuk C van de Algemene burgerlijke pensioenwet voor die personen aan eerder genoemd fonds verschuldigd is.

Artikel 70. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering”.

Artikel 71. 1. Waar in deze wet nummeringen van artikelen van de Liquidatiewet invaliditeitswetten worden aangehaald, worden deze door Onze Minister in overeenstemming gebracht met de nummering van die artikelen, zoals deze is komen te luiden na toepassing van artikel 31a van de Liquidatiewet invaliditeitswetten.

2. De tekst van deze wet, zoals die luidt na toepassing van het vorige lid, wordt in het *Staatsblad* geplaatst.

Artikel 72. De artikelen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 2 februari 1967.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

G. M. J. VELDKAMP.

Uitgegeven de achtentwintigste februari 1967.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 65/66, 8636;

Bijl. Hand. II 66/67, 8636; Hand. II 66/67, bladz. 985—988;

Bijl. Hand. I 66/67, 8636; Hand. I 66/67, bladz. 237—238.

¹⁾ *Stb.* 1952, 344, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 februari 1966 (*Stb.* 86).